त्वमेवअवनूरक्षकोनाथोविद्यतेयेषांतेत्वावंतः तेषाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ दंशितौबद्धकवचौ ॥ १५ ॥ स्वायुधाढ्यौशोभनायुधसंपन्नौ॥ १६ ॥ पुरुषाअधमायस्मादितिवास्तवोऽर्थः हेपुरुषोत्तमेति ॥ १७ ॥ गुप्तेनसर्वांतरत्वाद्दर्शनानर्हेण हेऽमंद बध्नातीतिबंधुरविद्यातांहंतीतितथा हेअविद्यानिरसनेति ॥ १८ ॥ याहिप्रामुहि अच्छेद्यदेहोऽसाविति स्वयमेवमत्वाऽपरितोषात्पक्षांतरमाह यद्वा मांजहीति ॥ १९ ॥ यथाश्रुतार्थग्रहणेनभगवतउ

पश्यार्यव्यसनंप्राप्तंयदूनांत्वावतांप्रभो ॥ एषतेरथआयातोदयितान्यायुधानिच ॥ १३ ॥ यानमास्थाय जह्येतद्व्यसनात्त्वान्समुद्धर ॥ एतदर्थंहिनौजन्मसाधूनामीशशर्मकृत् ॥ १४ ॥ त्रयोविंशत्यनीकाख्यंभूमेर्भारमपाकुरु ॥ एवंसंमंत्र्यदाशार्हौदंशितौरथिनौपुरात् ॥ १५ ॥ निर्जग्मतुःस्वायुधाढ्यौबलेनाल्पीयसावृतौ ॥ शंखंदध्मौविनिर्गत्यहरिर्दारुकसारथिः ॥ १६ ततोऽभूत्परसैन्यानांहृदिवित्रासवेपथुः ॥ तावाहमागधोवीक्ष्यहेकृष्णपुरुषाधम ॥ १७ ॥ नत्वयायोद्धमिच्छामिबालेनैकेनलज्जया ॥ गुप्तेनहित्वयामंदनयोत्स्येयाहिबंधुहन् ॥ १८ ॥ तवरामयदिश्रद्धायुध्यस्वधैर्यमुद्वह ॥ हित्वावामच्छरैश्छिन्नंदेहंस्वर्याहिमांजहि ॥ १९ ॥ श्रीभगवानुवाच नवैशूराविकत्थंतेदर्शयंत्येवपौरुषम् ॥ नगृण्हीमोवचोराजन्नातुरस्यमुमूर्षतः ॥ २० ॥ श्रीशुकउवाच जरासुतस्तावभिसृत्यमाधवौमहाबलौघेनबलीयसावृणोत् ॥ ससैन्ययानध्वजवाजिसारथीसूर्यानलौवायुरिवाभ्ररेणुभिः ॥ २१ ॥ सुपर्णतालध्वजचिन्हितौरथावलक्षयंत्योहरिरामयोर्मृधे ॥ स्त्रियःपुराट्टालकहर्म्यगोपुरंसमाश्रिताःसंमुमुहुःशुचार्दिताः ॥ २२ ॥ हरिःपरानीकपयोमुचांमुहुःशिलीमुखात्युल्बणवर्षपीडितम् ॥ स्वसैन्यमालोक्यसुरासुरार्चितंव्यस्फूर्जयच्छार्ङ्गशरासनोत्तमम् ॥ २३ ॥

त्तरम् नवैशूराइति विकत्थंतेश्लाघंते ॥ २० ॥ माधवौमधुवंशभवौ महतासैन्यसमूहेनावृतवान् वायुरभ्रैःसूर्यम् रेणुभिश्चाग्निर्यथेत्यदर्शनमात्रमेवावरणमितिसूचितम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ परस्यानीकानिसैन्यानि तान्येवपयोमुचोमेघाः तेषांशिलीमुखाबाणाः तेषामत्युल्बणंवर्षंतेनपीडितम् व्यस्फूर्जयत्उज्जृंभितवान् ॥ २३ ॥